

Meerdaagse wandeltocht door een Kroatisch en Sloveens deel van Istrië

Istrië

Istrië is een schiereiland met een Italiaanse landtong in het westen, en deel in het noorden hoort bij Slovenië en het grootste deel bestaat uit de meest westelijke provincie van Kroatië. Omgeven door de Adriatische Zee.

Volgens Wikipedia gaat toerisme in Istrië terug tot de Romeinse tijd en ook de gegoede burger uit de Hongaarse-Oostenrijkse dubbelmonarchie wist het schiereiland al te waarderen.

Al in de jaren 60 van de vorige eeuw kon je achtdaagse busreizen boeken naar Opatija of Pula: prachtige oude havenstadjes aan de Adriatische Zee. Twee bus-dagen heen, twee dagen terug en twee warme maaltijden in Zuid-Duitsland! Waar anders! (want: geen knoflook).

Nog steeds zijn de kuststreken van het schiereiland uiterst populair bij de toerist.

Voor de wandelaar is het grotendeels ongerepte, veel stillere binnenland van het schiereiland meer de moeite waard.

Enkele jaren geleden maakten wij er een zesdaagse wandeltocht, deels door het Kroatische deel, deels door het Sloveense.

De wandeltocht

Mogelijk vanwege de populariteit van de kuststreken was er vooraf niet zoveel informatie te vinden over de wandelmogelijkheden in het binnenland. Waarmee het motto deze tocht werd: "we zien wel!" Zo'n afspraak alleen al kan geruststellend en bevrijdend werken. Het ontslaat je van de opgave om een van tevoren vastgestelde slaapplek op tijd te bereiken. Of in de gaten te houden dat je niets mist van alles wat je van tevoren hebt gelezen. Of lijkt je onderweg het advies van een familie in wier tuin van hun vakantiehuisje je per ongeluk bent binnengewandeld om richting Momjan te lopen de moeite waard, dan doe je dat. Geen verplichtingen. "*Tamo vrlo lijep dvorac*", aldus de familie. Nu bleek dat het geadviseerde kasteel niet meer was dan een ruïne maar de weg ernaartoe was prachtig! Olijfgaarden, wijngaarden en kerktorens op de bewoonde heuvels. De Italiaanse invloeden zijn duidelijk voelbaar. Istrië heeft dezelfde eeuwenoude stadjes, pastelkleurige huizen, glooiende heuvels. De vergelijking met [de Toscane](#) ligt voor de hand.

"*Agroturizam*" werd na de eerste overnachting in zo'n *slapen-bij-de-boer* voorziening een begrip. Inclusief een beste wijn en een overheerlijke maaltijd.

Buzet

Toen de boer de volgende ochtend informeerde wat onze plannen waren deze dag, was zijn reactie een mengeling van ongeloof en afschuw. *I to ne radiš!* Wat dan wel? En dat werd een stukje met zijn auto op weg (de zoon ook weer blij) en vervolgens lopend verder naar Buzet. Opnieuw een fraaie wandeling door een heuvelachtig landschap. Buzet aan de Mirna rivier met veel Italiaanse invloeden, zowel in de architectuur als in het aantal pizza restaurants. Verder zul je merken dat bijna overal de truffel wordt opgevoerd, te pas en te onpas, maar wat maakt het uit. Amsterdam staat 's-zomers ook vol met klompen.

Buzet

De grens over

De volgende dag de grens over naar het Sloveense deel van Istrië. Nu is Slovenië lid van de EU sinds mei 2004 en Kroatië pas jaren later. Oftewel: dat zou, zonder voorbereiding, een soort vluchtelingen grensoversteek worden. En dat werd het ook. Maar wel een hele mooie! Inwoners van het dorp Crnica hadden een gemarkeerde wandelroute uitgezet (blauw-wit-rode hartjes) die door de machtige rotspartijen leidde en uitkwam op een soort glaciale toendra, van een indrukwekkende weidsheid en schoonheid. De route uitleg door de familie Kovačić duurde ruim een uur en met een paar flinke glazen met heerlijke Kremšnita voor de conditie werd de klim ingezet. Heb je niet alles voorbereid is de kans groot dat je weer heerlijke spannende klein-kinderlijke gevoelens van verboden-en-toch-doen ervaart. Overigens: wij adviseren het niet. Want: verboden.

De etappe eindigde in het Sloveense Gračišče. Waar de eigenaar van de *sobe*, zeg B&B, ons op het spoor van bijzondere fresco's zette.

Hrastovlje

Van hier is het twee uur lopen naar Hrastovlje en de liefhebber kan z'n hart ophalen aan de middeleeuwse fresco's in een driebeukige ommuurde Romaanse kerk. De Holy Trinity Church uit de 12^e eeuw. De fresco's uit 1490 tonen onder andere de schepping van de wereld, de verdrijving van Adam en Eva uit de tuin van Eden, het werk van boeren in verschillende seizoenen en de beroemde Dans des Doods. De Danse Macabre. Dit laatste is het beroemdste deel van het fresco. Fascinerend! Zie ook [video op onze website](#).

Holy Trinity Church Hrastovlje de Danse Macabre

Gastronomie Pljukanci is een traditionele pasta

De afsluitende dagen gingen door het fraaie heuvelland met de dorpjes op de steile heuvels tussen Gračišče en Koper. Door de Dragonja vallei. Aan wijngaarden geen gebrek. Om tenslotte door de inmiddels bekende *sobe* eigenaar in Gračišče naar het vliegveld van Triest (Italië) te worden gebracht. Slechts 25 kilometer.

Algemene routetips

- De kans is groot dat er momenteel een betere infrastructuur voor de wandelaar is in het gebied. Bijvoorbeeld op het gebied van de bewegwijzerde wandelroutes.
- Wij hebben nog geen advies voor de lezer voor een goede wandelkaart. De Rother wandelgids Istrien beschrijft 50 wandelingen op het schiereiland.
- Als er weer gevlogen kan worden dan ligt het vliegveld van Triest voor de hand. De stad zelf heeft o.i. niet veel te bieden. Venetië is nog 160 kilometer verderop naar het westen.....
- In ongeveer 1,5 uur met de bus ben je in Buje, waar wij onze tocht begonnen.
- Wil je je wandeltocht combineren met een stadsbezoek denk dan aan Kroatisch Rovinj of Poreč, aan de westkust, of Motovun op de top van een heuvel.
- Vrij kamperen is in Kroatië en Slovenië officieel niet toegestaan.
- Probeer in de restaurants de smakeloze westerse cholesterol-bommen van de fast food te mijden en oriënteer je eens op de oorspronkelijke Istrische keuken. Wandelmagazine.nu gaat niet over gastronomische hoogtepunten maar je mag de Istrische keuken met recht “een paradijs voor gastronomen” noemen. Er hoeft echt geen truffel bij.....

Dragonja vallei

“Grensovergang” Slovenië

Onderweg